

1125

ФИЛАТЕЛИСТИЧЕСКАЯ
ВЫСТАВКА

„ПРИБАЛТЮНФИЛ - 88“

Посвящается
70-летию ВЛКСМ

г. Шаулай

Куда Кийв ЧХ

Проект
перемога

Кому ЧХ

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Уважнама редакцияз. За згрудку е.с. я получила сельки висті, прочеті надчислали листя 0,33 "голодавим" ешо повистіти, ешо сполити, и ешо писати.

Болноги шрани, и рани, осталися до могилы. Я увер зо не вси знаюї як строилась, вернее засно бувалась советка власі, на наших костях и крови.

Болнога вепомнїтї: ихотелосезо кригеті на все свей, зашо з ну змеоз? строделоті як тяжко манесельки дїтки, ситну надчим листом и невольно текуї слези потоком. А нагамось ос елого.

Байко мой Силянине любилїи к работі трудоза мав пару коней, две корови, пїтї гектарив зямли, шестеро дїтей от возраста 14 до полу годика. И шо видумайте найтли приїти, як чїей байки сказано вобки ягнїнок, и зделали куркуїем, изъезо вейки все ислозники нашей жизни, як мне так веде восьми человек семей.

Байка забрала на виселку, а нас ногали паїрошїтї, приставїте себе, як рабев тївбуто курку, и хїтї думайте сталим? да неї отан зиднота шо нехїтїла родити и тоди а завидували шо он мав кусок горного герсевого хлеба настолї.

Сперва забрала байке, потім худобу, потім сапогкане Грива даже из дїтей, и на Горах продавали. Грива шукала цупикани где незаконно яке вигро зерна, и отуда и мама насипала у пол литрови дїтїлки зерна, шо чуда повиселали, и позабирала, но я добре помню, шо сталїка мїж нїми небуло.

Як ти борїтєся за мир но вкожному серцу война через таку неправду. и хїтї це зробивї? Человек. Я отко писав байко з виселки шо у кожного стїв у нас кулак, и до каждого дїйде, неснїшим даїтї вывод шад кешидїей, и обїтї шїце розклаїа будє котрїму по дїлан его, як сказано шо посеїтї той пожїем, будє шо жїтї, но только шо з добрав или худав. кланя

Я помню гїтїв закон и человек за 86 год. 2^{нї} если панїтї не змїтїтї. Если кого ти обманїши обман возвратїтєся стївой дом, а если кого ти обидїши горко замїдїши потїм. Засїтї родїшїм на свого судбу, но сам вїтїти сам.

Яу вот чїе абекуби осталися, голї, босї, и простїволю си, думайте успокойлїсь з неї; дїзвол прїїтїм в убїїтї и погудїтї, давай выкидаїтї из хїтї, жалїтї прїїтїтї Генерїтїтїх. И выкидали 12 раз з чїей хїтї, помню в январї зороках в рождїство на смїг, на мороз, а ми нї-цїтїно, вїтїтїно, як безнеможни цїцїтїтїта но бесно-лезно.

Присягайте, и уявіть собі єту картину, як ти мате-
ра було слухати і слухати, но бесполезно.
Вой и голодовка 33 рік, а ми пошегу гумитини скина
Емез, бо приказ думатіе од кого од Сталина, од
сельсовета, щоб ніхто не приймав ч хату бачило на
висилку, це давали указ одно сельгана, брайс, друзі,
человеки, не асол, и не лев, це билоб просіміельно,
ну а тепер пусьві и дожидаюі суда справедливого
за свой думо, над собой.

Нагалася голодовка 33 рік а ця маючка розбивався
як риба об лід, нас шестіро она седма, уяві и присяга
замизли в чужіх хату, небо и укріта, уяві собі, ни істи,
ни беззмітись, ни взутись, ни топийи, ни постіліей,
ми только бачим як ч чужих сірамах страдаю, та плохо
шо не бачим ч себе.

Все ми поцхли як склянки, ноги як колоди, см их переку-
вали, було мне шесті, сем, лет, а я целий день на сонце
на спека врозі и я сабирало кузки на буряках, потом
носи в воду людям на поли, жог це було не по силу.
Стал постарше, полони буряки на поли в пашинде, камен
день, бо так давали разуде тарилочку садовийкой похлебки.
Итак до 1940 году ми некайдались хлеба, думато щоб раз
кайетисе досита и умиретіе, а таке наше действо, а таке и
тоносіе, бо ситіе не було шо пошита кожі, или шітане,
и так ми в голодовку потирали шесті летнего брата

и так ми в голодовку потирали шесті летнего брата
а нас пятеро в живих и досегодни.
Мама умирла в везду ружом ей земто держатіе
такой заботіицей мужикши, и крепко заботіицей о сво-
их дейзах, ни одного не згала ни вдей дом, ни в интернат,
потом пишла позвали на збори, ч вечери и голова силбраду
здер последнеженку кофайку шо не заплама на логу,
пришла ч сорочи яка була лайка на латки, и каже нам
и бачийі терпийіе ми як римляни погиплимсе до ней
вишито просито шо осталося с нами, и она пожама на;
а батько досе не вернува с силки, Сталин зраб нам шо

а тепер нема кого зрабати, потому нема и тила.
нехай знаюі шо приде расплаіа за их думо сами на сидз
навлени. хо іди тепер содрогнулимсе и остановимсе их
сильки, в своих делах и сизас за нажиной их агітрусіт.
Ити по выходу из мира оставим все свое добро, не треба
буде нам нигого з собою не возмем іго.

А до роздііого коріта ви не ходите? аго в писку
яким ти был таким іи и остале.
А тепер я прошу пропусіт в силские листи, и те
выкешуйі ні слова, нехай люди осводо молодот
подростаюше поколимсе уяві собі як засновувалася
советска власть. Ролжов спасіа тому хто дав нас
нисті. и за передуду шо не передудували 33 рік
кировоград. пенскакер вейран войны
Жоршак В. М.